

ENGLISH SUMMARY

Seals have carried an essential role in the unfolding of Greenland as an Indigenous homeland, colonized territory, and self-governing nation. During the past many decades, seals have also been a topic of controversy between international political actors, animal welfare groups, and Inuit communities. This doctoral thesis explores Kalaallit [Greenlandic Inuit] relations with seals as they arise in these historical and contemporary political landscapes. By tracing 'the seal' through various narrative trajectories in Greenland, the thesis engages with the complex processes through which coloniality and Indigenous lifeways collide and interweave. While dominant narratives on Inuit seal hunting – such as those forwarded in the EU Seal Regime – seem to undermine lived and place-based Kalaallit-seal relations, Kalaallit narratives of seals also *unsettle* the very same 'seal regimes'. Suggesting that narratives encompass and navigate relations between Kalaallit, Qallunaat [non-Inuit], and seals, the thesis examines how seal narratives engage and unsettle processes of colonization in Greenland.

This article-based doctoral thesis consists of four academic articles. Each article is based on a specific, focused study which has emerged from the research process of 'tracing seal' in Greenland. The four articles span topics that relate to colonial and postcolonial sustainability narratives, processes of Kalaallit seal hunting, and the seamstress work of creating Greenlandic regalia. One of the articles, specifically, deals with the methodological process of undertaking this thesis research. By paying attention to the various ways in which seals are engaged, narrated, and part of Kalaallit 'worlding', the articles destabilize the tendency to reduce diverse Kalaallit-seal relations to simplified narratives within European conceptual vocabularies.

Empirically, this research is based on different materials that are generated from seven months of fieldwork in Greenland, from archival research, and from Greenlandic media sources. It draws substantially on interviews with hunters, seamstresses, and other persons whose professions relate to seal hunting or sealskins in Greenland. Theoretically, the thesis seeks to elaborate on postcolonial theoretical applications in contemporary studies on Greenland by engaging decolonial and Indigenous scholarships from within and outside of the Arctic. The thesis suggests that this is a necessary move in order to unsettle colonial research relations in Arctic scholarship and make way for other modes of thinking, knowing, sensing, and being in knowledge production. This approach transpires into the methodological framework of the thesis which works, auto-reflexively and practically, to interrogate and disrupt researcher positionality, academic privileges, and borderland transgressions in the claims to knowledge on Greenland. Altogether, the thesis engages with the very process of 'tracing seal' as a way to explore the theoretical and practical tracks for Greenlandic decolonization.

DANSK RESUME

Sælen har haft en afgørende betydning for den måde Grønland har manifesteret sig som hjemland for et oprindeligt folk, et koloniseret område og en selvstyrende nation. Gennem de sidste mange årtier har sælen også været genstand for konflikter mellem internationale politiske aktører, dyrevelfærdsgrupper og Inuit-samfund. Denne ph.d. -afhandling undersøger relationerne mellem sælen og Kalaallit [grønlandske Inuit], som de udfolder sig historisk og i det moderne politiske landskab. Ved at følge 'sælen' gennem en lang række narrative spor i Grønland, beskæftiger afhandlingen sig med de komplekse processer hvori kolonialitet og oprindelige livsformer kolliderer og væver sig sammen. Mens de dominerende narrativer om inuitisk sælfangst – fx i EU's 'sælregime' – underminerer de lokale og levede relationer mellem Kalaallit og sælen, så anfægter Kalaallit narrativer de selvsamme 'sælregimer'. Med det udgangspunkt at narrativer omfatter og manøvrerer relationer mellem Kalaallit, Qallunaat [ikke-Inuit] og sælen, undersøger afhandlingen hvordan sælnarrativer adresserer og forstyrrer koloniseringsprocesser i Grønland.

Denne artikelbaserede ph.d.-afhandling består af fire akademiske artikler. Hver artikel er baseret på et specifikt, fokuseret studie, som er opstået igennem denne forskningsproces med at 'følge' sælen i Grønland. De fire artikler spænder over emner, der beskæftiger sig med koloniale og postkoloniale bæredygtigheds-narrativer, processer vedrørende Kalaallit sæljagt, og syerskers arbejde med at skabe den grønlandske nationaldragt. En af artiklerne behandler specifikt den metodiske proces, som har fulgt med afhandlingens tilblivelse. Ved at kaste opmærksomhed på de forskellige måder som sæler fortælles og engageres i Kalaallit livsverdener, destabiliserer artiklerne tendensen til at reducere komplekse Kalaallit-sæl relationer til forenklede narrativer i europæiske konceptuelle vokabularer.

Empirisk er denne forskning baseret på forskelligartet materiale som hidrører fra syv måneders feltarbejde i Grønland, fra arkivforskning og fra grønlandske mediekilder. Den trækker i væsentlig grad på interviews med fangere, syersker og andre personer, hvis erhverv berører sæljagt eller sælskind i Grønland. Teoretisk søger afhandlingen at elaborere den postkoloniale teoriramme i den nuværende Grønlandsforskning ved at inddrage dekolonial og Indigenous forskning fra såvel Arktis, som udenfor. Afhandlingen peger på, at dette er et nødvendigt skridt i retningen mod at destabilisere koloniale relationer i Arktisk forskning og skaffe plads til andre måder at tænke, vide, føle og være i vidensproduktion. Denne tilgang er grundlaget for tilblivelsen af afhandlingens metodiske ramme, som arbejder med – selv-refleksivt og praktisk – at udfordre og forstyrre forsker-positionalitet, akademiske privilegier, og 'grænselände' i forskningen om Grønland. Samlet set, beskæftiger afhandlingen sig med selve processen at følge 'sælen' som en måde at udforske de teoretiske og praktiske spor for grønlandsk afkolonisering.